

Похомій сегашнія Игуменъ ме увѣри, че за доказателство на това, служатъ рѣкописитѣ, що се намиратъ въ Монастиря „Ватопедъ;“ въ Св. Гора, той ме увѣри при това, че тѣ рѣкописни документи были много важни за тоя Монастирь Св. Арахангела Михаила. Отецъ Похомій прибави ёще, че и въ него сжщія Монастирь е имало такива важни рѣкописни документи, нъ че Турцитѣ ги изгорили, неизвѣстно кога. Спорядъ тѣ документи се казвало: че когато Турцитѣ превзели Българіѣ, тоя Монастирь былъ сжществовалъ, но не е былъ Монастирь, а единъ скитъ: и че половинъ часъ далечъ отъ тоя скитъ, е былъ главнія Монастирь; и мѣстото, дѣто е былъ главнія тоя Монастирь и до сега се називава ёще: „Мера Великъ Арахангелъ;“ и че сегашнія Монастирь е построенъ, както и по-горѣ спомѣнжми, на мѣстото на ветія скитъ. Тоя Монастирь е былъ свршенно разсипанъ въ 1393 год., когато Турцитѣ превзели Българіѣ, и тогава всичкитѣ скитове сж были развалени; а новія Монастирь въ коя година е былъ сжзиденъ? — неизвѣстно.—

Монастирь-тъ тоя Св. Арахангела Михаила е расположенъ въ единъ трапъ заобиколенъ отъ тритѣ страни съ високи скали (канари); а отъ четвартата му страна се намира една гора, на юго-западъ отъ Дряново, и на половинъ часъ разстояние отъ тоя градецъ; и само отъ тамъ е възможно да се влѣзи свободно въ него. По скалитѣ има пещери, има при това и такива мѣста, които съ названіята си показватъ, че тѣ сж были въ старо время знаменити по разнovidни причини; и тѣ сж: Царь Асѣникъ, градището, и царевата ливада. — При това, Отецъ Похомій разказва въ книжката си, че ёще въ 1871 год. дохождали въ Монастиря трима хора отъ Ловичъ да искатъ пари за възстаніето; и тѣ сж были вѣроятно Василъ Левски, Димигръ Общія и Ангелъ Кжнчевъ, при които по-сетнѣ дошжлъ Отецъ Матей (за когото се споменува въ перепискитѣ на комитетитѣ подъ името Отчито), както по-отсетнѣ и други дѣйци по проектираното възстаніе.—

Да се завжримъ сега кжмъ четата на възстанницитѣ,